

Vasaros priiminiimai

1988092.

Atejo vasara. Ši per vasaros atstogas žaidžiau rankinių, kurau kaimė ir prie jūros. O kaimė žaidžiau, daidžiau, dirbau. Tai metas atejo vasario i Palango. Mes susiruošome ir išvaziavome. Ši o padidžia pirmą dieną ištarto nubigai prie jūros. Ši labai apsidžiaugiau. Jura atrode labai nuostabiai. Bando dildavo vena po kitos. Jos atsimindavo i krantą ir vel grįždavo atgal. Ši storėjau ilgai ir žiurejau į jūrą, klaušiausi bangų deučimų garsų. Pakui buvo didžiaus vaiksciojau krantu ir rinkau triukšlytes. Tai jau gresuoti įjome, mėste jūros garsas vis tolidavo. Kitą dieną buvo graži, tinka mes visi ejomė prie jūros. Ši seirėolis, kaičių ir visada, buvo nubigome maudytis. Jura buvo ramiai, mes

V
H
3
20.11.

plaukiųjame. Taip ejo visos dienos. Jūra būdavo nerami daugiausia nerami. As' su drauge, totinė darome per bangas. Visos būs dienos buvo gražios, tik reina liečinga. Daikas atėjo išvilioti namo sienu buvo išsiurbti su jūra, su visu miestu ir draugais, bet nė vienek tėko. Namo varžovai būdavo smė, negu taip prie jūros. Man labai ten patiko.

Muzikos aukštetojas

Pelanas

1. Motytojo išvaizda.
2. Gerai išvaizduota sūvenera.
3. Hydėti motanti sirdis.
4. Maile andžiūnai.
5. Sivras gyvenimas atiduotas motykai.

Tai buvo jau senys vos amžiaus, labai stambaus sudėjimo ir pastovių biūsčios išvaizdos čimogus. Jo išvaizda buvo ždomi dėl lauo, tod ganta motina, matyt, joje dažnai kaitinės pastydingus, bandymus. Autolelojo įvaizdus plautai jau buvo baltų balciu, ~~o~~ ilgi uai kaiž raktis juodi. Tai gurdė kitus ratylonais irodėti, tod autoletojas savo čiūs dėkės. Tas snetas autoletojas gurdejò, bet neypko.

Motinėams, kurie motytoje gora nepasina, jis buvo litinis palauza. Tačiau vaikai, kurie dažniau su jis susidurdo, gerai žinojo, kad jo stambiane kūne plauta gora ir skiriasi myleti motanti sirdies.

Prie tos sirdies ne vieną kartą teko pasiūdyti ir daudziukai, ypač tačia, kai jis algiedavosi nederlingos liečių paminkles ir pacių tėvy. Ar-